

Thorøhuse Posten

Og vinderen af æblekagedysten blev:

Eli Vestergaard

December 2022 nr. 67

Thorøhuse Bylaug: Bestyrelsen

Formand: Bolette Eggers, Skolebakken 4, Tlf. 64712674, Mobil: 21442498, Mail: bolette.eggers@mail.dk

Kasserer: Palle Isaksen, Jacob Gades Vej 22, Tlf. 64714400, Mobil: 40174810, Mail: pisa@pisa.dk

Sekretær: Jørgen Eeg Sørensen, Ålevejen 3, Mobil: 21470639, Mail: joergeneeg@gmail.com

Bestyrelsesmedlem: Margrethe Vestergaard, Jacob Gades Vej 1, Tlf. 64713868, Mobil: 29602070, Mail: margrethe.vestergaard@gmail.com

Bestyrelsesmedlem: Lasse Lauridsen, Jacob Gades Vej 26, Mobil: 23906812, Mail: lasselau@hotmail.com

Bestyrelsessuppleant 1: Bestyrelsessuppleant 2: Vibeke Villemoes, Jacob Gadesvej 10, mobil: 26112466, Mail: vibekemaudvillemoes@gmail.com

[Hjemmeside: www.thorohuse.dk/](http://www.thorohuse.dk/)

Indhold i dette nummer

Redaktøren har ordet	side 4
Vandreture i Danmark	side 6
Året over Thorø - Sang af Lasse Eg Jørgensen	side 7
Æblekagedyst	side 8-9
Aktivitetsskalender	side 11-12
Thorø snapselaug	side 12-13
Brug det rigtige brændsel	side 15
Bisættelse Henning	side 17-20
Sunken Nordsøkutter	side 20-23
Kates bisættelse	side 24-31
Poul Kastrups begravelse	side 32-40
Referat Bylaugets bestyrelsesmøde	side 41-42
Bylaugets henvendelse til Assens Kommune	side 43
Billeder "Siden sidste nummer"	side 44

Redaktøren har ordet.

Jeg hader at sige farvel, så er det sagt. Vi skal sige farvel til Thorøhuse Cabaret, trods en rimelig stor succes med to forestillinger i november 2022. "Nu går de gamle hjem" var årets titel og det skal tages ganske bogstaveligt. Ingen vil overtage ansvaret og instruktion af denne cabaret, der i sin nuværende form har eksisteret i mindst 10 år. Skulle der blandt læserne befinde sig en person med en instruktør i maven, så kom frit frem. Måske kan de gamle cirkusheste lokkes ind i manegen igen hvis de kan lugte savsmuld. Og så kan vi udbryde "We`ll meet again".

Et andet farvel. En trofast annoncør gennem mange år forlader os:

Assens Skibsværft A/S har sin sidste annonce med i det blad. Tak for mange års støtte til bladet. Giv redaktionen et tip hvis I kender til en ny annoncør. Det er ganske billigt og det er en forudsætning for bladets eksistens.

Flere gange et farvel, nemlig til Kate, Henning og Poul Kastrup. Læs mere inde i bladet

God jul.

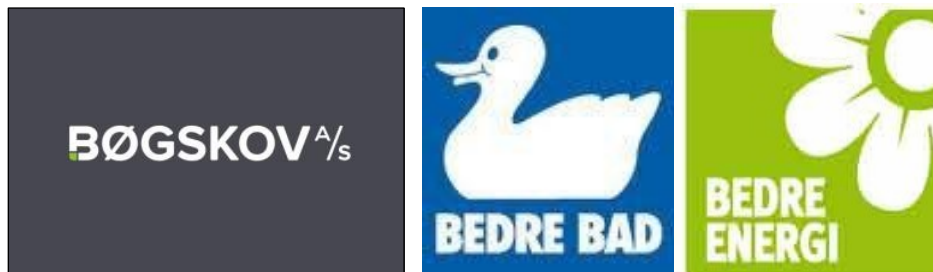
Thorøhuse Postens
redaktør Bjarne Toft Olsen

Ålevejen 11, telefon: 26390999

Bladet udgives af Bylauget og omdeles til alle husstande i byen og i Nyhuse. Indlæg sendes til:
btols48@gmail.com

Deadline for næste nummer: 22. februar 2023

Husk: Du kan få tilsendt bladet elektronisk, send blot en mailadresse til mig.

VVS – Ventilation –Blikarbejde
 Fra ide til virkelighed.
 Tlf. 64715646 Email mal@boegskov-vvs.dk
www.boegskov-vvs.dk

WWW.JP-ASSENS.DK

JP EL&DATA

Aut. El-installatør
 John Pedersen A/S
 Melvej 8, Assens
 Tlf. 64 71 1414

FØLG STRØMMEN
...SÅ LANDER DU HOS EN PROFESSIONEL
OG ALSIDIG EL-INSTALLATØR

JP EL&DATA

Melvej 8 | 5610 Assens | Tel.: 6471 1414 | www.jp-assens.dk

TS-GRUPPEN.DK
 viden og kompetence i el-branchen
 En del af TS-GRUPPEN - Danmarks stærkeste el og energi installatører

Vandrerundture i Danmark!

Det er bestemt ikke hvert år, der udkommer bøger, hvor Thorø og Thorø Huse bliver omtalt, men sidste år udkom der faktisk 2 titler. Den ene var krimien "Opløst", som har været en del omtalt i de trykte medier, så jeg vil i stedet anbefale den udmærkede, men lidt oversete titel, der hedder "Vandrerundture i Danmark". Jeg ved også, at folk her i byen både er natur- og vandreglade, så det er yderligere en god vinkel til denne anmeldelse. Som titlen fortæller, er det en praktisk guide med beskrivelser af 102 naturskønne vandreture fordelt over hele landet. Turene starter og slutter samme sted, og længden strækker sig fra 2 km til den længste på 15 km. De fleste ture er på 4-7 km og omtalt med 4 sværhedsgrader lige fra "jævnt terræn" til "stærkt kuperet". Til hver tur er der et eller flere fotos samt et lille orienterende kort, en kørevejledning, information om parkeringsforhold, adresse, tips til seværdigheder på vejen samt naturligvis en beskrivelse af selve ruten. Bogen har et flot layout og er let at orientere sig i. Mine favoritter er turene ved Bulbjerg i det nord-jyske samt Randbøl Hede. Og hvad står der så om Thorø? Turlængden er på 4 km og nu driller undertegnede lidt og fortæller, at resten kan man se på siderne 140-141, men det fremgår tydeligt, at forfatteren, som på de øvrige ruter, selv har været på stedet. Jeg ejer selv bogen, som gør sig rigtig godt såvel på hylden i stuen som i handskerummet eller andetsteds i din bil. Er du blevet bare lidt interesseret i bogen, så kan den lånes på AssensBibliotekerne til nærmere gennemsyn, inden du måske selv køber den.

Jørgen Kristensen
Jacob Gades Vej 14
Bibliotekar ved AssensBibliotekerne

ÅRET OVER THORØ

© Lasse Eg Jørgensen

Det siler af fugt, det er gråt, det er koldt,
og det veksler med frostvejr og tød.
Blygråt er vandet, og tyst ligger landet,
som var det beredt på at dø.
Men jeg ved dog, at solen er vendt.
Og når ternernes skrig daler ned over Thorø,
så ved jeg, at vinterens favntag er endt.

Der er søfugles snak, der er småfugles pip,
og det grønnes blandt buske og træer.
Blankt ligger bæltet og blinker i solen,
og kassen har fået sin stær.
Og jeg ved, nu at sommer er nær.
Og når solen går ned i nordvest bagved Thorø,
så ved jeg, de lyseste nætter er her.

Det er lyst, det er lunt, og det myldrer af liv,
og på vandet ses udspændte sejle.
Spredt over øer står høstgyldne marker,
det glitrer i bølgernes spejl.
Og jeg ved, solens gang stopper ej.
Og når morilden lyser i vandet om Thorø,
jeg ved, der er efterårskulde på vej.

Gennem sørøg og brus, høres stormenes sus,
og det fyger med løv fra hvert træ.
Ænder på træk slår sig ned for at raste,
hvor kysten gir føde og læ.
Og jeg ved, der er vinter på vej.
Når den råkolde sne blæser hen over Thorø,
så husker jeg på, at jeg elsker jo dig.

Æblekagebagedyst

Den 23. oktober blev den årlige æblekagebage dyst afholdt i Thorøhuse forsamlingshus.

Dysten bliver afholdt i forbindelse med æblefestivalen i Assens Kommune.

Til at bedømme kagerne var Lisbeth Christensen, Dorthe Sørensen og Bolette Eggers, og efter de havde smagt på 15 meget forskellige æblekager, var de propmætte.

Vinder af kagedysten 2022 blev Eli Vestergaard, som vandt førstepræmien fra Rema 1000 i Assens.

Der var i alt 8 sponsorgaver, og det vil gerne sige mange tak for.

Sponsorerne var:

Rema 1000 Assens, Intersport, SuperBrugsen Assens, Hyggelig, Matas, Vinspecialisten, Bog og ide samt Thorøhuse keramik.

Mange tak for det.

Til arrangementet, hvor man kunne komme og købe en kop kaffe, deltog 78 betalende gæster.

Kirsten Hasseltoft

Øvrige vindere blev: Nr 2 Karsten Halsted, nr 3 Vibeke Willemoes, nr 4 Pernille Magnussen, nr 5 Kirsten Andersen, nr 6 Jens Erik Ubesen, nr 7 Charlotte Hejgaard, nr 8 Kirsten Hasseltoft

Foto: BTO

THORFISK: 40 82 00 30 mail: thorfisk@tdcadsl.dk

Tæthed - Nærvær - Indlevelse
- professionel og omsorgsfuld hjælp til hverdagen

Personlig pleje og praktisk hjælp
Mad ud af huset / Ældremad
Privat & erhvervs rengøring
Vinduespolering
Havehjælp

MI-VI-REN
Service-Vagten ApS

DANSK SERVICE - DANSK KVALITET

70 20 38 75 - mail@miviren.dk - www.miviren.dk
Højrupvej 13, Ringe - Markledet 3, Assens

Aktivitetskalender Thorøhuse Forsamlingshus forår 2023.

Onsdag d. 11. jan. kl. 19	It Cafe
Søndag d. 15. jan. kl. 15-16	Hjertestarterkursus (Bylauget)
Tirsdag d. 17. jan. kl. 18	Fællesspisning
Mandag d. 16. jan. kl. 19	Sy og Strik
Onsdag d. 25. jan. kl. 19	It Cafe
Mandag d. 6. feb. kl. 18	Fællesspisning
Tirsdag d. 7. feb. kl. 19	Sy og Strik
Onsdag d. 8. feb. kl. 19	It Cafe
Fredag d. 10. feb. kl. 18	Ålegilde
Tirsdag d. 21. feb. kl. 18	Generalforsamling "Thorøhuse Forsamlingshus"
Onsdag d. 22. feb. kl. 19	It Cafe
Fredag d. 24. feb. kl. 18/20	Koncert m. spisning
Tirsdag d. 7. marts kl. 18	Fællesspisning
Onsdag d. 8. marts kl. 19	It Cafe
Mandag d. 13. marts kl. 19	Sy og Strik
Mandag d. 27. marts kl. 18	Generalforsamling "Thorøhuse Bylaug"

Mandag d. 3. april kl. 18	Fællesspisning
Tirsdag d. 18. april kl. 19	Sy og Strik
Onsdag d. 19. april kl. 19	It Cafe
Fredag d. 21. april kl. 18/20	Koncert m. spisning
Søndag d. 23. april kl. 14 (Bylauget)	Syng Sammen
Onsdag d. 3. maj kl. 19	It Cafe
Mandag d. 15. maj kl. 19	Sy og Strik
Tirsdag d. 16. maj kl. 18	Fællesspisning
Onsdag d. 17. maj kl. 19	It Cafe
Onsdag d. 31. maj kl. 19	It Cafe
Fredag d. 2. juni kl. 18/20	Koncert m. spisning
Søndag 4. juni	Loppemarked
Fredag d. 23. juni kl. 18	Sankt Hans Fest

Bestyrelsen

Nytårsfrokost i snapselaugget

Kære snapselaugsmedlemmer og nye medlemmer

I inviteres hermed til nytårsfrokost

søndag den 22. januar 2023 kl. 12.30

Så hold gerne denne dato fri. Og så er det med at komme i gang med at fabrikere nye snapse.

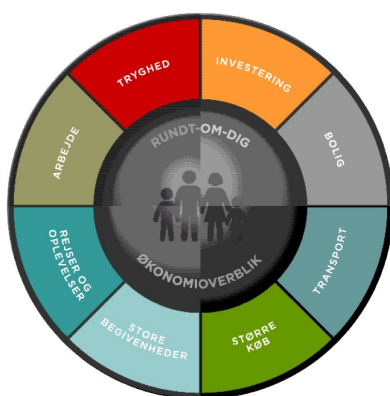
I vil først i januar modtage den endelige invitation med tilmelding.

Med venlig hilsen

Skræderen (Charlotte), Matrosen (Lars), Tømren (Preben) og Totten (Kirsten)

Får du heller aldrig tid til at kigge din økonomi efter i sømmene?

Er du i tvivl, om din økonomi er skruet ordentligt sammen? Så er du ikke alene. Mange af dem, der kontakter os, har det på samme måde.

Få overblik - få et Rundt-Om-Dig Økonomioverblik

I Fynske Bank tilbyder vi dig et økonomioverblik. Det er gratis og uforpligtende, og du behøver ikke være kunde for at få det. Her gennemgår vi i fællesskab din økonomi. Måske kan tingene gøres bedre i forhold til det liv, du lever. Måske har du flere penge, end du er klar over. Under alle omstændigheder får du økonomisk ro i maven.

Book et møde på www.fynskebank.dk

 FYNSKE BANK
i dag, i morgen, i fællesskab

Fynske Bank, Østergade 42, 5610 Assens • Tlf. 63 71 50 50 • fynskebank.dk

**Godt håndværk fra
bunden og hele vejen
op til toppen**

**Med lokal forankring
og engagement**

**Palle
Johansen**
Assens Murer- og Entreprenørforetning A/S
Tlf. 64 71 16 09

**Hundetegn i
flere
størrelser og
former**

ASSENS DYREKLINIK

Mette og Morten Mortensen
Toro Huse Vej 10, 5610 Assens

Tlf. 64 71 33 33

Åbningstider: Mandag til fredag:
8.30 til 17 (døgnvagt)
www.assensdyreklinik.dk

Det er en kold tid vi lever i - - -

Og vi elsker vores brændeovne. Men det er ulovligt og forårsager skader på helbred hvis man for eksempel fyrer med gamle brædder med lak og maling, vådt avispapir, pap og deslige.

Fjernvarmen her i byen hører til de billigste i landet og det er miljøvenligt, så alternativet til ulovligt brændsel er et nemt valg.

Hvis man sover for åbne vinduer eller i shelter, er man i meget høj grad eksponeret for den giftige røg.

Fyr derfor aldrig med:

- Trykimprægneret træ, EU-paller eller træ, der på anden vis er overfladebehandlet.
- Træaffald, som kan indeholde rester af maling, lim og lak.
- Husholdningsaffald, fx mælkekartoner, æggebakker, plastik og kulørte tryksager som ugeblade og reklamer.
- Knust bygningsaffald som fx indeholder søm, skruer, rester af spån- og gipsplader.

ASSENS SKIBSVÆRFT A/S

Havnen
5610 ASSENS
Denmark

Telephone 4564711134
Telefax 4564711104
Telex 50807
E-mail asv@yard.dk

NOF NORDIC
OVERFLADE
BEHANDLING

Nickel . Forzinkning . Kemisk Nickel . Vibratorslibning
Blankforkromning . Vibratorpolering . Hårdkrom
Rundslibning

Nordic Overfladebehandling
Galvanovænget 6 · 5591 Gelsted
Tlf. 64 49 15 21 · www.nof.dk

Thorøhuse Posten har bedt Alice Breindahl på Jacob Gadesvej 13 om tilladelse til at bringe præstens tale ved **Hennings Sørensens begravelse**. Alice skriver:

Præsten hedder Susanne Leiding.

Henning blev begravet på Oppe Sundby kirkegård (Frederikssund). Den kirkelige handling foregik dog i Snostrup Kirke, da Oppe Sundby Kirke er under renovering. Årsagen til at Henning skulle begraves der er René. René's farfar og farmor er også begravet der og René har sin daglige gang i Frederikssund, så det er det sted, der føles mest hjemligt for René.

Det er en kærlighedens gerning at erindre vore døde", sådan skriver Søren Kierkegaard et sted.

Så længe vi mindes vore døde, så længe de stadig fylder i vores erindringer og samtaler, så længe lever kærligheden videre.

I dag er det kærligheden til Henning, der har bragt os sammen. Samtidig giver hans død os også anledning til at reflektere over livets såvel som dødens store mysterium.

Forfatteren Martin Andersen Nexø har forsøgt at sætte ord på dette. I slutningen af romanen Ditte Menneskebarn, skriver han: *"Hvert sekund dør et menneske. Et lys slukkes for aldrig at tændes mere. En stjerne, der måske har brændt usædvanligt smukt – i al fald haft sit aldrig før sete spektrum – et væsen, der måske har strøet genialitet, måske godhed omkring sig, forlader jorden; det kun en gang sete – underet, der blev kød og blod – hører op med at være. Intet menneske er en gentagelse af andre – eller skal nogensinde gentages. Hvert menneskebarn ligner de kometer, der kun en gang i al evighed rører jordens bane. En stakket tid ses deres lysende vej ... mellem to evigheder af mørke."*

Sådan synes vi mennesker på den ene side, blot at være som små brikker uden den store indflydelse på historiens og verdens gang. Og dog er hvert enkelt menneske et under af kød og blod, som Martin Andersen Nexø skriver. Det enestående og forunderlige er i ethvert menneskeliv. Det sker en gang i al evighed og er som sådan fuld af betydning og værdi.

Da jeg for få dage siden snakkede med dig Alice, fortalte du mig om Hennings liv. Det liv han havde delt med dig de sidste 30 år og det liv han havde haft før I to, mødte hinanden. Et liv hvor Henning havde knyttet stærke familiebånd til sine 4 søskende og deres familier. Hvor han gik under kæle-navnet *"Onkel Honning"* fordi han var så sød.

I vores samtale fortalte du Alice at I to var hinandens store kærlighed og bedste ven. *Henning var*- som du så fint udtrykte det - *"en sjældne blanding af, at være meget mandlig samtidig med at han havde en kæmpe indfølingsevne.*

Da I to mødte hinanden, var I begge voksne mennesker. Henning havde oplevet den store glæde det var at blive far til dig Rene. I dag vil du Rene huske din far som verdens bedste far. En far der lige til det sidste elskede dig utrolig højt. Ja din far kunne ikke få nok af at være sammen med dig og han nød de forlænget weekender hvor du boede hos ham og Alice. For du var en stor og vigtig del af hans liv lige til det sidste.

I to havde et meget nært forhold og han var en rigtig drillepind. I de ting som Alice har fortalt mig, fornemmede jeg at jeres drillerier var kærlige og det med de kærlige drillerier er vist noget du Rene har arvet fra din far. Når din far var allermost lykkelig ja, så havde han dig og Alice med ude og sejle på deres Skib HAVET.

I dine mange små historier Alice var det tydeligt at beslutningen om at købe Træskibet HAVET var et vendepunkt i både dit og Hennings liv. Det

A man with short blonde hair and a light beard, wearing a white button-down shirt, stands in the foreground. Behind him is a wall covered with numerous small real estate listings, each featuring a different house or property. The listings are arranged in a grid pattern.

**Nybolig Assens
kan gøre en
forskkel for dit salg!**

Ring i dag på tlf. 64 71 43 00.

var resultatet af at give sig selv lov til at *vælge frit på alle hylder*, slippe den faste indkomst og mærke efter hvad I begge drømte om.

Da Henning var ung, havde han været ude og sejle på de store have, *dog uden at have fået en tatovering eller købt sig en papegøje han kunne have på skulderen*, sådan som du Alice udtrykte det. Men drømmen om af bo på en båd levede stadig i ham og sammen besluttede I jer for at gøre drøm til virkelighed.

Da beslutningen var taget, sagde Henning sit faste job op hos NESAs, tog navigationsuddannelsen mens du Alice solgte huset i Frederikssund og købte det skib, der indtil for 5 år siden blev jeres levebrød og fælles hjertebarn.

I de år boede I sammen på 5 kvm; med arbejdsdage på 16-18 timer mens I drev en virksomhed sammen. I en hverdag som jeres, ja *så bliver man enten skilt eller også bliver man gladere for hinanden* og det sidste var tilfældet for jer to.

I vores samtale fornemmede jeg at jeres tid som skibsejer var en hård men fantastisk tid for jer begge. Mindeværdige sejlads og gode oplevelser med de mange forskellige mennesker I fik ombord og ansatte

Selvom I ofte var på færd, formåede I at holde en nær kontakt med jeres store fælles vennekreds. Venner der ofte har stået parat når I kom til en havn tæt på dem.

For 5 år siden solgte I Skibet. Selvom Henning stadig kunne kravle 25 meter op i masten var kræfterne ikke mere hvad de havde været. Og Sammen købte I et hus i Thorøhuse, 100 meter fra vandet med udsigt over Lillebælt.

Det store arbejde med at vedligeholde et bevaringsværdigt træskib blev erstattet af gode naboer, venner, familie, urtehave, høns, weekender i selskab med Rene og sene aftner bare jer to sammen.

Det var sådan en sen aften I to havde i mandags, da Henning pludselig fik det dårligt. Herfra gik alting alt for stærkt. Midt i det hele formåede du Alice dog at være ved Hennings side, holde hans hånd og snakke med ham til hans hjerte slog sit sidste slag.

I dag indledte jeg min tale over Hennings kiste med at citere fra romanen Ditte menneskebarn. På smukkeste vis forsøger Martin Andersen Nexø at sætte ord på Livets og Dødens store mysterium og han ender med at se livets afslutning som et mørke.

Når vi sørger, ja så kan også Livet føles som om mørket slutter sig om os. Men som kristne ser vi IKKE døden som mørke, selvom sorgen kan synes sådan.

Adresse: Ebberupvej 75, 5631 Ebberup

Telefon: 64 74 11 42

Som kristne tror vi på at livet er skabt af Gud og blevet til i kærlighed. Og når det slutter og døden sætter punktum så ender det ikke i mørke og glemsel men i lyset hos Gud.

Midt i sorgen og dødens uudgrundelige mørke er det nemlig vores håb at Gud tager imod dem vi må tage afsked med – sådan som også dåbens løfte lyder, hver gang et lille menneskebarn bliver døbt med ordene ”herren bevare din udgang og indgang fra nu og til evig tid”... Amen

DA ”NOAHS ARK” SANK I ”DYBET”.

Tekst: Bolette Egggers. Beskrivelsen er sendt til Søfartsstyrelsen og styrelsen har svaret. Læs med her:

En ombygget nordsøkutter kommer sejlene i begyndelsen af juli 2022 til vores naturhavn og fortøjer ved pæle, der er private.

Skipperen får høfligt besked på at flytte båden, men det skal han selv bestemme.

Skipperen forsvinder og en skipperven kommer på båden i juli/august. Han vil heller ikke flytte den, men er i gang med at reparere den m.v.

Han lover hver dag, at han nok skal flytte den/sejle videre.

Båden begynder at tage vand ind og skipperven henter pumpe. I midten af august kan båden ikke længere holde sig flydende.

Den er nu sunket og ligger på 4,5m vand.

Efterspil:

Nu har alle pæle fået nr. og navn sendt ind til Kystdirektoratet, hvor det vil blive behandlet.

Bundgarnsfisker Keld Mogensen har været tovholder.

Før syndfloden: foto Bolette Eggers

GUJA

Salg af joller • sejlbåde • motorsejlere
motorbåde • påhængsmotorer • bådtrailere

Gunnar Jacobsen

Jacob Gades Vej 4
Torøhuse - 5610 Assens

+ 45 2034 2281

gunnar.jacobsen1@gmail.com

Efter syndfloden

Foto: Odd Moe
fra Facebook

SV: Ombygget nordsøkutter.

Christian Degner <cde@dma.dk>

Til: Keld Mogensen

I går kl. 22:32

Der findes en kopi af denne meddelelse på serveren.

Slet fra server

Hej Keld

Vi har behandlet vragsagen og jeg kan oplyse at Søfartsstyrelsen har vurderet, at vraget ikke er til fare eller væsentlig ulempe for skibsfarten eller fiskeriet. Dermed har Søfartsstyrelsen ikke hjemmel til at kræve vraget fjernet jf. §6 i Bekendtgørelse af lov om tillæg til strandingsloven af 10. april 1895.

Jeg har forståelse for din frustration over vraget og de gener som det medfører. Men der er ikke og har ikke været nogen generel pligt i Danmark til at fjerne vrage, der er sunkne eller grundstødte som følge af ulykke eller uheld, medmindre vraget er til fare eller til væsentlig gene. Det er altså op til ejeren om denne vil bjærge vraget eller ej.

Vil ejeren ikke selv fjerne vraget, vil i nogen tilfælde kunne bjærges af tredjemand. Bjærgningen vil i så fald foregå på tredjemands regning og risiko; og tredjemanden vil få ejendomsret til det bjærgede vrage. Den, der ønsker at bjærge et vrage, skal forinden indhente Søfartsstyrelsens tilladelse dertil, jf. lov om tillæg til strandingsloven. Som udgangspunkt kræver dette ejerens tilladelse.

Jeg har orienteret Kystdirektoratet og Miljøstyrelsen om vraget. Kystdirektoratet hjemmel til at påbyde vrage, der skader kystværker, uskadeliggjorte; og Søværnet har mulighed for - på miljømyndighedernes vegne - at påbyde vrage, som udgør en forureningsfare, uskadeliggjorte, fx ved at pålægge ejerne at tømme tanke med forurenende stoffer, som olie eller lignende. Denne sagsbehandling ligger dog uden for Søfartsstyrelsens ressortområde.

Har du spørgsmål er du velkommen til at skrive til mig

Med venlig hilsen
Christian Degner
Nautisk Konsulent

Tale ved **Kate Aagaard Pedersens** bisættelse fra Kærum kirke, den 14. september 2022. V. Sognepræst Rikke Graff.

DDS: 754/787/-/728/729.

Der findes en bog; "Håbets bog", som er skrevet af en britisk kvinde, som har brugt det meste af sit liv på at studere primaternes adfærd i Tanzanias regnskove. I bogen skriver hun, at håb, det er ikke passiv ønsketænkning. Håb, det er handling og engagement!

Der findes mennesker, som med det liv, de lever, illustrerer netop det; at håb- det er ikke at sidde med hænderne i skødet og håbe på det bedste. Nej, håbet skal hjælpes på vej af det, vi siger, og det, vi gør; af vores måde at være i verden på.

Kate var et menneske, som gjorde netop det. Hjalp håbet på vej. Hun så ikke passivt til. Hun engagerede sig i, hvad der er sundt og godt og til glæde. Ja, hendes bevægelser her i verden var fulde af håb.

Der er nemlig håb i omsorg. Der er håb i at *se* det menneske, man står overfor og gå med det menneske et stykke vej og få indblik i den andens verden og møde den anden dér, hvor den anden er. Der er håb i at så og høste, i at sylte bær og tage på skovtur. Der er håb i nysgerrighed på den store vide verden, og der er håb i at skabe en tryk ramme for sin familie i taknemmelighed over det liv, vi ikke kan tage, men har fået.

Rise Sparekasse.

*Vi vil være Danmarks mest samfundsansvarlige
Sparekasse.*

Kontakt os for et personligt møde.

*Rise Sparekasse
Kirkebjergvej 13
5620 Glamsbjerg
Tlf.nr. 64 721650*

Alt det havde Kate blik for, og det havde hun også i den kamp, som hun kæmpede i sygdomsforløbet.

Hun holdt fast i håbet - og englen.

Og derfor, blandt meget andet, står hendes liv, på trods af døden, så lysende klart!

Kate kom til verden den 26. juli 1954. Hun var den yngste af tre søskende. Der var storesøster Jørna, storebror Steen og så var der hende selv, efternøleren- lille Käthe.

I hendes første leveår boede familien i Dalum på Elisabeths Allé, indtil de måtte flytte til Oldelundsgaard i Rønninge. Kates mormor var blevet syg, og her så Kate, hvordan man i familien passede på hinanden.

At flytte fra vante rammer og legekammerater kræver omstilling. Og Kate fandt sin egen vej også til de ældre mennesker, som boede på gårdene rundt om, hvor der blev budt på forkælelse, saft og kage og hygge med kortspil.

Kates far arbejdede i politiet, og når han skulle afsted i længere tid ad gangen, så var børnene og Kates mor linet op på række og ventede på et farvelkys og et kram i et varmt og kærligt hjem.

Da Kate endnu var lille, kom Mogens ind i familien.

Storesøster var jo noget ældre, og Kate var begejstret for familieudvidelsen. Der blev knyttet et stærkt bånd mellem svoger og den lille svigerinde.

Kate var en glad pige og en aktiv pige og cyklede til og fra skole og til sport. Den gang transporterede man sig selv rundt på cykel og i al slags vejr. Hun spillede fodbold og dyrkede gymnastik og blev også selv leder på et gymnastikhold.

Kate evnede både selv at lede og at *lade* sig lede og føre med...på eventyr.

Det største af dem alle tog sin begyndelse på Atlantic i Odense. Hun var ung og havde langt hår og studerede til sygeplejerske, og hvad hun ikke vidste, var, at den aften skulle sætte retning for hendes liv. For samme aften var der på danserestauranten en ung mand fra Thorøhuse, som studerede på Teknikum i storbyen. Han hed Hans og den ene dans førte til den næste.... og til brevudvekslinger. Rigtige breve med håndskrift og adresse på kuverten med frimærke.

Kate imponerede Hans med sin kogekunst og Hans købte fødselsdagsgave til sin kæreste: et par nye gummistøvler. Om det var før eller efter turen med tømmerflåden, er jeg usikker på, men de unge mennesker stævnedes ud fra Thorøhuse på den store tømmerflåde med kahyt og sejl, båret af 50 olietønder- ud på det store åbne hav....

Og som oplevelserne sammen blev flere og flere - stod det klart at de to, Kate og Hans, var et godt hold.

Sammen byggede de op, bogstaveligt talt, da de købte det nedlagte husmandssted i 1978 på Vistorpvej og renoverede fra inderst til yderst. Kate havde nu nok haft en drøm om en murstensvilla, men hun tilpassede sig og så muligheder og gjorde sammen med sin mand stedet til deres; et sted som skulle få betydning for mange. Et rummeligt hjem, hvor folk holdt af at komme.

Her var plads til familie og venner og arbejdsforbindelser og også børnenes venner kom meget, for børn ved, hvor der er godt at være.

Kate og Hans blev velsignet. Mia kom til verden og Anja kom til verden, og familielivet blev prioriteret.

Jeres mor var tålmodig og tog jer med ud i naturen.

I piger husker de mange udflugter på cykel med den varme kakao i Brahesborgskoven. Eller hun mødte jer ved skolebussen med H.C. Andersens eventyr under armen, som hun læste højt for jer på skovturen.

Jeres mor forstod, hvad der var hyggeligt også set med børns øjne. Dog forstod hun i sin tid ikke idéen med et farvefjernsyn. Men farverne i kunsten og i naturen satte hun pris på.

I husker gøremålene med årstidernes skiften, når der skulle høstes, hvad jeres mor havde sået og ærterne skulle bælges og fryses. I tog i skoven og høstede svampe, og I høstede præmier for bedste fastelavnskostumer takket være jeres mors kreativitet og engagement og symaskine. - Den hun også brugte, når der skulle syes små vikingelapper på jeres bukser.

I husker campingferierne på en udpræget simpel campingplads hos en vinbonde i Alsace, hvor jeres forældre tog jer med på vandreture, og I lærte at gå med kort. Og der var køer med bjælder og bjergsøer og udsigt og familietid.

I husker, at det var i *jer*s hjem, der blev holdt studenterfester. Alle var velkomne, og en del af attraktionen ved at være hos jer, var for jeres venner, at de vidste, at jeres forældre også var der og interesserede sig for dem.

Én af de beskrivelser jeres mor fik med efter endt arbejdsliv var, at hun var: ordentlig.

En ordentlighed, som også gjaldt i relationer, og som hænger sammen med, at hun var empatisk. Hun skabte plads til menneskers forskelligheder, og det har velsag-

tens ethvert menneske, som har mødt og som kendte Kate, oplevet.

Også de mennesker, som arbejdede sammen med hende på Assens sygehus i sin tid og i hjemmeplejen og i hendes tid som visitator og områdeleder i Hårby kommune. Det lå til Kate at se tingene fra forskellige vinkler, så alle kom til orde. Når en opgave blev lagt i Kates hænder, kunne man være tryk-

-

Et sted i det nye Testamente kommer der to af Jesu disciple til Jesus og beder ham om at få pladserne ved hans højre og venstre side i Guds rige.

De ønsker altså at indtage de mest ærefulde pladser, men Jesus møder deres ønske med ordene:

"Den, der vil være stor blandt jer, skal være jeres tjener. Og den, der vil være den første blandt jer, skal være jeres træl".

Hermed giver han dem et indblik i, hvad der er ærefuldt, ikke i denne verdens øjne, men i *Guds* øjne.

Den mest ærefulde plads der findes, er pladsen til højre eller venstre for vor næste. Dét er at indtage ærespladsen her i verden.

Jesus gik selv foran og viste med al tydelighed, at det er dét, vi skal stræbe efter. Det der er stort, og det der er ærefuldt i Guds øjne, det er at placere sig så tæt som muligt ved siden af mennesker, der har det svært. Det kan være mennesker der er syge, eller mennesker der føler sig overset, eller mennesker på en arbejdsplads, der ikke føler sig værdsat.

Kate var ikke bange for at placere sig der. Når folk havde det svært, gik hun tættere på i stedet for at gå længere væk. Hun gik ikke udenom- men ind i det.

Måske hun vidste, at for at komme ud af noget, må vi gå igennem det...

Som Kristus gik gennem døden for os, for at føre os til opstandelsen.

--

Kate havde styr på det, som lå i hendes varetægt.

Det lå til hende at gøre sig umage, og hun var ligefrem pertentlig når det gjaldt håndværksopgaver i hjemmet. Som døren, der skulle males, og som hun først sleb helt i bund, inden den fik grunder og så maling. Hun gik systematisk til værks i haven og i jagten på ukrudt. Og lige så perfektionistisk hun kunne være med meget- lige så dryssende eller distraet kunne hun være, når det gjaldt hendes briller eller telefon eller betalingskort eller nøgler. De nøgler som konsekvent *ikke* fandt deres vej til den ellers dertil indrettede nøglekrukke.

Og ofte med stort drama til følge, som den gang hvor selv politiet på Maldiverne blev involveret i et formodet stjålet Visa kort, men som faktisk bare var blevet forlagt...vist nok med lidt hjælp fra et barnebarn.

Kate og Hans var rige på børnebørn for med svigersønnerne Andreas og Christoffer voksede familien og Emma, Billie og Theo - Bjørn og Storm kom til verden.

Også i jer har mormor plantet små frø, der vækker følelsen at være blevet set og hos hende og morfar kunne I være den, I hver især er.

I fortæller, at mormor var god til at gøre jer glade.

Jeg fornemmer, at tiden sammen med hende var fyldt med stjernestunder. Hun så det, som I var gode til, og hvis der var noget, der interesserede jer, så interesserede det også hende.

Det kunne være insekter eller pokémon eller cykelture eller hvad som helst.

Hun var betænksom og hos mormor og morfar var det sådan indrettet, at der var ekstra tandbørster og ekstra tøj og et skab med legetøj- alt sammen til jer.

Og sådan blev også huset i Thorøhuse indrettet, så det var hyggeligt for jer at være der.

Og det var hyggeligt at tage på Thorø med honningboller og kakao, og at være med ude at sejle med mormor og morfar.

Og det var hyggeligt, da I var små og mormor puttede jer, og læste højt for jer. Og I skulle bare sætte jer ved siden af hende, så begyndte hun at nusse jer, for mormor forstod at være lige der, hvor hun var - i nuet. Og måske derfor, vil I, alle som kendte hende, kunne høre hende sige, det, som hun så ofte sagde, nemlig: ” har vi det ikke dejligt!” efterfulgt af et veltilpas suk!

Og sådan lød det, om I var hjemme eller ude - hvor som helst i verden, også på ferierne med Jørna og Mogens: *Har vi det ikke dejligt!* Lød det- Om det var på de græske øer, på New Zeeland, Sydafrika, Australien, Thailand, U.S.A og New York City med søster...

Kate var glad for at rejse, og hun sagde altid *ja*, til at tage med ud, hvis Hans spurgte, også selvom hendes stedsans ikke just var udpræget nøjagtig. Hun var klar til nye eventyr...

Sådan om hun havde været klar til faldskærmsudspring-

Og diverse vandreture, også dem gennem private haver, for hun var med på det, som var sjovt, og som hun sagde:

” Hvis ikke vi kommer gennem en privat have eller et krat, så er det ikke din tur, Hans”-

Ja, måske Hans i virkeligheden havde været ualmindelig forudseende den gang med gummistøvlerne...som et afsæt til et godt og aktivt liv sammen.

Hvad Kate har været og betydet for hver af jer, som er her, ved I selv.

I vil kunne tænke på hendes kærlige væsen og Aagårdske temperament.

At hun interesserede sig for andre, og at hun altid, også til de årlige påskesammenkomster, spurgte ind til søskendebørn...

I vil kunne tænke på, at hun var en stærk og sej kvinde, at hun var flot og velholdt.

I vil kunne tænke på, at hun holdt kontakt til folkeskoleholdet og arbejdskolleger og var med i strikkeklubben og Glamsbjergklubben.

At hun var social og udadvendt.

I vil kunne tænke på, at hun var en god rejsekammerat, og at hun og Hans har rejst gennem livet sammen i medgang og modgang, og at Kates kamp og livtag med sygdom også var Hans' og familiens.

Som hun har været der for jer, gav hun jer lov til at være der for hende.

-

Mens vi kan synes, at døden kom for tidligt, at det er uforståeligt at et menneske som Kate skulle her fra nu. Hvorfor skulle hun, som var så glad for livet, ikke have lov at opleve endnu mere? Så blev hun selv afklaret og sagde: jeg kan jo ikke forlange mere af livet. Jeg har fået den mand jeg gerne ville have, børn og børnebørn. Et meningsfyldt liv....

Og sådan tog Kate ikke alene livet på sig, men også det vilkår, at prisen for det liv, vi har fået, er, at vi en dag skal her fra og skal føres til det sted, vi kalder Paradis.

Guds engel kyssede Kates øjne og tog hende med - og gav håbet vinger.

Livet er ikke stærkere end døden. Det ved vi, men kærligheden er stærkere. Det er dét, I erfarer nu.

Sådan som Kate erfarede det, da hun selv måtte tage afsked med mennesker, som *hun* elskede og holdt af.

Kærligheden kender ingen grænser. Den stopper ikke ved døden, men rækker ud over den og lever fortsat.

-

Med døden er en tid endegyldigt forbi.

I vil ikke længere kunne se Kate i haven eller i køkkenet eller på vej mod havet i Thorøhuse eller høre hende sige : ” Har vi det ikke dejligt”- efterfulgt af et frydefuldt suk...

For hun er her ikke længere.

Men i kærligheden, der hører I hende, og der finder I hende.

Det er den tro, vi bygger kirke på. Skoven kan falme og fuglesangen forstumme, men kærligheden fører til opstandelse og evigt liv. For kærlighed kan ikke holdes nede. Påskemorgen havde Kristus lagt gravens mørke bag sig og var gået ud i lyset.

Det lys som nu omkranser Kate helt..... i landet bag hav.

Det sted, som hun med sit liv og sine håbefulde bevægelser her i verden viste jer, som var omkring hende, utallige glimt fra...

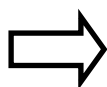
Det Himmerige, hvor troen, håbet og kærligheden kommer fra.

Ære være Kates minde.

Amen.

Kates bisættelse

Foto: Bolette Eggers

Poul Kastrups begravelse

Foto: Bolette Eggers

Tale ved Poul Rye Kastrups begravelse fra Kærums kirke, den 8. oktober 2022.
V. Sognepræst Rikke Graff

DDS: 402/ jeg elsker de grønne lunde/729.

For længe længe siden, for godt to tusinde år siden lyste med ét på den mørke nattehimmel, en stor og funklende stjerne.....

Den strålede i al sin glans- så stærkt, at vise mænd fra alverdens rige og lande og hjørner drog afsted og fulgte ledestjernen til de kom til en lille landsby kaldet Betlehem.

Betlehem betyder brødets hus, og der fandt de nu i en stald et barn, som var blevet svøbt og lagt i en krybbe eller rettere i ét af dyrenes fodertrug.

Som et brød, der hæver og vokser ud over trugets kant, sådan skulle denne lille dreng vokse sig stor og stærk, og forundringen over den historie, som blev levende i kraft af Ham, skulle ingen ende tage...

Glæden fra julenat, og det lys som stråler ind i verden fra denne ellers så mørke nat, er en glæde som bor i os.

Med den kristne forkyndelse holdes vi fast i en foranderlig, og en til tider, utryg verden. Historien om hvem vi er, hvor vi hører til, og hvad vi kommer fra taler til noget, som ligger dybt i os.

Og sådan findes der mennesker, som formår at tale til noget som ligger dybt i os...

Og det er her, at Poul Kastrup kommer ind i billedet....

En helt almindelig mand, og dog så finurlig ualmindelig. For han var en gudsbenådet historiefortæller. Det var ikke de helt store beretninger om verdens skabelse og Vor Frelser og Forsoners lidelse og død, der blev genfortalt, men derimod de små fortællinger; de små perler fra gården og gaden og hverdagen, dem som kalder smilet frem og gør afstanden mellem os mindre.

Han kunne fortælle den samme historie igen og igen- og hver gang med samme intensitet og spillevende øjne og en smittende munterhed-

Historier, som kun han kunne fortælle, og det på trods af, at de fleste af os har hørt de historier utallige gange, men alligevel ikke formår at vende ordene på samme måde eller genfortælle, så den sjove pointe står skarpt. Men Poul Kastrup kunne fortælle- og fortælle, så man så det hele for sig; den ene søde, sjove underfundige historie efter den anden

Og alle os, som er her, vi ved godt, hvad kromanden siger!

Poul ønskede sin afsked her fra Kærum kirke, og han ønskede, at der efterfølgende skulle skåles i forsamlingshuset i Thorøhuse, naturligvis. Som han selv formulerede det: ”husk at når jeg en gang dør, så skal der holdes en rigtig ravaljefest”.

Også på den måde bidrager han, selv efter sin død, til Thorøhuses historie. Den, som handler om at mennesker mødes, og snakken går, og lad den for Guds skyld aldrig gå i stå....

Poul kom til verden for 97 år siden den 8. juli 1925 i Dianalund på Sjælland, men kom allerede som dreng til Thorøhuse og flyttede ind på Lundshøje 6 med sine forældre.

I køkkenet, med de lave køkkenborde, sad Poul som lille dreng på den skammel han også sad på som gammel mand, ved det lille køkkenbord og så ud af vinduet ud i haven med æbletræerne og roserne, og han ventede på, at nogen skulle komme forbi og komme ind, og han kunne spørge, om man havde oplevet noget sjovt eller havde noget at fortælle.

Allerede som dreng var Poul på jagt efter gode historier....det med skolegang var ikke noget for ham, men at finde vej ned til Børsen, og lytte til fiskernes snak - dét var sagen. Det er vist nok fra den tid, at historien om katten Smousen, der sprang i vandet og fik fat i den nedskudte edderfugl er fra.

Lille Poul kendte de gode lommer i byen og Thorøhuses gader.

Og han løb ærinder- som den gang, hvor han blev bedt om at løbe op til Katrine for at hente Laurtis' lusker-

I baglokalet i bageriet havde Poul sin bøsse og sin pibe. Og sådan var han rustet til selv, allerede som dreng, at gå på jagt på Noret og på Thorø.

Også tidligt i livet fandt Poul ud af, at han holdt af at handle. Han handlede med æbler og med dueunger, og så havde han jo sit faste arbejde efter skoletid hos Laurits bager. Poul cyklede ud med brødudsalg til Saltofte og Sønderby. Afsted gik det med brød og kager og pengekasse, og som regel lykkedes det ham at få solgt hele molevitten.

Måske han allerede den gang bed mærke i den lille sejrsfølelse, det kan være at få solgt sine varer, og måske han allerede den gang mærkede, at han havde et talent for det.

Poul vidste, at han ville være købmand, og han kom i lære i Plums Kolonialforretning. I gården var der skænkestue, hvor de tilrejsende kunne få lidt at styrke sig på, mens hestene fik vand og foder.

Efter endt læretid i Assens, kom den unge Kastrup til Odense ud til Kaufmann. Hernæst kom han til Krarup i Aarup og derfra videre til Karl Nielsen i Nyborg.

Han mødte altid før tid, og så stod han i porten og røg. Og det skulle blive et lykketræf at en ung kvinde, Lis, hed hun, fik øje på ham og han på hende.

Det var lejligheden i Kåls mølle, som dannede rammen om familielivet. For Lis og Poul blev velsignet, og Lene kom til verden, og otte år senere kom også Klaus til verden.

T Vestfyns
Tømmerforretning A/S

Løemarksvej 3 · 5610 Assens

64 71 19 09

www.vtf.dk

Poul havde fået arbejde hos E. Boe Hansen og solgte korn og foderstof. Poul ønskede at tage til Bogø for at handle der, og Boe Hansen vidste, at de var ikke til at handle med derovre. Men tag du dig en fridag, sagde han til Poul, for det kommer der ikke noget ud af.

Poul Kastrup drog afsted med færgen, og inden dagen var omme vendte han hjem med ordrebogen fuld, og Boe Hansen gjorde store øjne. Nu hjalp det naturligvis lidt, at thorøuserne og bogøboerne havde knyttet gode bånd gennem tiden. For det betyder noget, hvor man kommer fra, og det betyder noget, at man kan finde ud af at tale med folk, og det kunne Poul. Han var et naturtalent, og han vidste, at taler man godt med konen og også pænt til hunden, så finder man hinanden.

Mens Poul ikke havde været glad for at gå i skole, så var han god til historie. I historie havde han fået UG, fortalte han en gang. Og det er jo netop vigtigt at vide, hvad vi kommer af – og at andre har skabt de forudsætninger, som vi lever under. Det er vigtigt at vide, at der er nogen, som har ryddet markerne for sten en gang.

Han lærte sig meget om landbruget og har sikkert sendt en tanke til de første barnedomsår hos sine bedsteforældre på Brændstrupgården. Og han lærte sig efterhånden foderenhederne i en roe og i soyaprodukterne, og han beherskede sproget. Hvem ellers end han, ville kunne sælge 25 kg fuglefrø til en husstand med et kukur?

Efter Lenes konfirmation købte Lis og Poul huset på Lundshøje i 1964 og overtog nu også den have, som Poul havde passet for sin mor.

Hver lørdag blev der revet rundt om huset, og helligdagen blev holdt i hu, og der hang ingen vasketøj ude om søndagen.

Traditionen tro spiste man i familien Langfredag et Langfredagsæble og fem slags grønt til maden for sundhedens skyld. Og sådan var der traditioner for enhver højtid og daglige sysler og rutiner, som yatzy spil i stuen inden madlavning. Ligesom det lå fast, at når Poul havde pillet de gråænder, han havde skudt, så røg de ind til Lis, og så blev de gået efter og med god grund, for Poul var utålmodig af sind og så helst, at han var færdig med opgaven, før han var begyndt.

Der var stor aldersforskel mellem børnene, og mens Lene cyklede til og fra hallen for at spille håndbold, så startede Klaus i skole. Hver morgen gik han afsted med kammeraten Johnny. Starten i første klasse havde ikke været som forventet, for Klaus var kommet skuffet hjem.

De havde siddet to og to på nogle hårde bænke, og det havde der ikke været meget første klasses over!

Foto: BTO

Poul var en kærlig far men også en bestemt far. Mens mange af de andre unge fik lov at være længe ude, så var det reglen, at hans datter kom hjem i ordentlig tid og Gud nåde trøste hende, hvis ikke aftalen blev overholdt. På den måde kunne han være en streng opdrager. Og han var konsekvent. Hvis Klaus skruede op for teenagemusikken, så tog Poul ganske enkelt strømmen...

Lis var udearbejdende på skiftende arbejdspladser gennem tiden: ved sygekassen, siden i legetøjsbutikken Bambi, så på Dommerkontoret og senere igen på Botherm.

Vi skal tilbage til den tid, hvor carmencurlers ikke var nostalgi, men sidste nye mode, og den var Lis med på. Hun var nydelig og velholdt, og hun og Poul var et flot par.

Mens Lis var til byliv og Østergade, så var Poul til mark og skov og strand.

Han var til fløjlsbusker og jagtfarver, og ikke til cowboybuksernes stive brætter, som han beskrev det par, Lis havde købt til ham en gang.

At gå på jagt med sin pointer, var en stor passion for Poul Kastrup. Og det var ofte et samtaleemne med kunderne. For holder man af at gå på jagt, så forstår man hinanden.

Der findes en titel, som kan være lidt tricky i udtalen, en såkaldt jagtffi-skal. Det er ham, som under jagtmiddagen på fornøjelig vis gennemgår dagens foreteelser og synderegister og idømmer bøder.

Og hvervet faldt indlysende på Kastrup, som med stor påhitsomhed fik uddelt bøder til sine jagtvenner.

Mens Lene og Søren med *Poulsens Busser - Willemoes rejser*, kørte til alverdens riger og lande, så var Poul ikke interesseret i at rejse længere væk, end han kunne se skorstenen på sukkerfabrikken.

Han skulle blive i området, og holde styr på vandmåleren både på Lundshøje og Ålevejen.

Han havde det allerbedst lige dér, hvor han var, og hvor han kendte alle, og alle kendte ham.

Og omkring ham var familien. Udover den nære familie havde han kontakt til kusine Jytte og nevø Søren.

Oppe på skolen boede Helle og Claus, og siden kom børnebørnene til: Morten og Marianne. Og længere nede ad vejen var Lene og Søren og pigerne Charlotte og Pernille, som ikke kunne sige Futter, som mormor kaldte morfar, men i stedet sagde Dudder.

I var med til dyrskue i Odense og til det årlige vildtspil i Aborg. Og I plukkede ”krokodiller” i skoven.

I husker den gode grød hos bedstefar, dén med svesker og abrikoser og jordbærgrøden med rigtig mælk.

Og der var bankospil i forsamlingshusene og udklædning, og ikke kun for jer, børnebørns skyld, eller oldebørns skyld; Kristian, Frederik og William, Cecilie og Christoffer- nej, oldefar holdt *selv* sjov med udklædning.

Det var ikke kun som dreng, han løb rundt i byens gader og havde en fest, også som meget voksen kunne han finde på at gå udklædt rundt. Og han kunne spankulere rundt i byen på fastelavnsmandag iført en stor kaninpels og en tigermaske og skøre briller. For han var en filur og spasmager uden lige... Han var ikke bange for at udstille sig selv, men var samtidig bevidst om ikke at udstille andre, heller ikke dem, som havde gjort noget, som var til at grine af.

Poul var en reel mand. Han var ordentlig, og man kunne regne med ham. Han var en trofast ven. Og en god ven, som aldrig løb med sladder. Det havde han lært fra sin tid som handelsmand.

Han kunne have svært ved at tale om følelser, men alligevel, så var han en, som man kunne betro sig til. Han, som selv havde været igennem så meget, forstod meget.

Der er aspekter af tilværelsen, vi er herre over og andre, som vi ikke er herre over.

Lis’ død tog hårdt på Poul, og han måtte bære den sorg, det er at miste. Og han måtte genfinde sig selv i en gennemgribende forandring.

Han lukkede dørene op, for selvom man blev mødt af skiltet: *kom bare ind, dagen er alligevel ødelagt*, så holdt han af de mange mennesker, som kom ind. Og når man så sælger kartofler, er der jo god anledning til, at nogen kommer forbi.

At døden rammer med alderen, er ikke let for de efterladte, men det er til at acceptere. Når døden derimod griber ind og forstyrrer den naturlige forventelige rækkefølge, så er det ubærligt.

Claus’ død var ubærlig. Og det var den for hele familien. Så hjerteskræende smertefuldt, at der ikke findes ord for det. Blot et stort og rungende: Hvorfor?

Hver især måtte I finde jeres vej, og Poul fandt sin måde at bære tabet på. Tabet af sin søn, sin ven og jagtkammerat.

Der har uden tvivl været mørke dage bag lukkede døre og dage, hvor han har smidt sin skovl og gået sig en tur eller gået omkring gode venner i byen, som kunne hjælpe ham på andre tanker og minde ham om, at han fortsat havde et liv blandt de levende.

I byen var *mundskænken* og *skriveren* flyttet til.

Også skriveren blev, som mange af os andre, der kom til Lundshøje nummer 6. for første gang sendt i kælderens for at fjerne den snegl, der lå inde under bordet.

Og sådan kunne man blive revet ud af en helt almindelig omgangsform ved en kunstig snegl, som uden at vide det, var med til at skrive lokalhistorie.

Hos Poul Kastrup blev enhver tilflytter taget imod med åbne arme og måske en kunstig snegl eller en uægte rotte eller en af de mange slatter som batter.

Selvom man når en vis alder, kan man godt være entreprenant- og hvilken by med respekt for sig selv, har ikke et snapselaug?

Det tog fart og laugene talte snart en del medlemmer, med Oldermændene i spidsen naturligvis. Og hvem andre end Poul Kastrup fandt på kaldenavne? der var *Rådsmændene*, *Blæksprutten*, *Mundskænken*, *Skriveren*, *Redaktøren*, *Kusken*, *Høkeren*, *Havmanden*, *Femøren*, *Gnisten*, *Strikken*, *Posti* og *Tøsen*. Der var *Havfruen* og *Lundine*, *Jyden*, *Bryggeren* og *Stormvejret*, *Øfogeden* og *Medicinmanden*.

Og naturligvis skal også nævnes: *Hønen*, *Uglen*, *Loppen* og *Degnen*.

En god snaps fremstiller jo ikke sig selv, og jagten gik ind på eg og pil og slåen.

Og der var kyndelmisse-traditionen, hvor turen gik mod Sparekasseegen og frokost under åben himmel med rugbrød og rygeost og naturligvis en snaps. Og der var julefrokosten, og Poul var som altid midtpunkt, som han var været det utallige gange gennem tiden, og historierne blev hevet frem fra ærmerne til stor glæde og morskab om menneskene fra Thorøhuse før os, som *Christoffer færgemand* og *Katrine edderfugl* og *bådbyggeren*, der altid sagde: *mmmm*. Og historierne om kvinderne med, og jeg citerer: *mandolinrøve* og *små strittende skibskanon*

Der var historien om hende fra Bogø, der købte et lod på tæppet, og gerne ville hjælpes op bagefter. Og kvinden der stod ved stationen i sit stiveste puds og var på vej til Holstebro, for hun havde set invitationen i dagposten, at alle som havde ligget ved dragonerne, var inviteret til sammenkomst.

Og Poul bildte folk ind, at man fra vinduet på førstesalen på Lundshøje kunne se hvornår togene kørte over Lillebæltsbroen. Og dem, som ville have syn for sagen måtte sande, at det var rigtig nok, deroppe på værelset lå, i vinduet, nemlig en køreplan fra DSB.

Poul Kastrup har gennem tiden været et samlingspunkt i Thorøhuse, en hel institution i sig selv. Og han har talt med folk på kryds og tværs, og alle har vi mærket, som vi har siddet hos ham i køkkenet, eller i stuen til fødselsdag, med mange omkring bordet, at det er ganske forunderligt hvad gæstfrihed kan gøre af godt.

Poul Kastrup var ualmindelig gæstfri, og han var gavmild, og man gik ikke derfra uden at have fået noget med hjem. Der blev delt rundhåndet ud af figner, æbler, blomster og tomater alt efter årstid. Tomatplanterne dyrkede han selv. Ni dage tog det at få et lille frø til at spire. Og det var i grunden ikke så lidt, han kunne få ud af haven og drivhuset. Han forstod, at glæden bliver større af at blive delt.

Da Jørgen i sin tid kom ind i Lenes tid, var der ikke just begejstring at spore hos hr. Kastrup. Jørgen rakte hånden ud, hilste og præsenterede sig med ordene: Jeg hedder Jørgen. Hvortil Poul svarede: nå, gør du det!

Efter den lidt skæve start, udviklede Jørgen og Pouls forhold sig nu til et oprigtigt og varmt venskab. Hver morgen klokken 8.30 var der afgang fra Lundshøje, og så gik gåturen op mod Saltofte. Op til byskiltet og hjem igen. Og der blev snakket godt og Poul, som havde en eminent hørelse, var den første til at høre lærken, ligesom han opfangede enhver bevægelse fra vildtet på markerne. Og hjemme ved køkkenbordet blev der delt to øl. For det vi får om morgenen, det har vi godt af resten af dagen.

Når man kommer op i årene, får man besøg af en fra kommunen, som spørger, om der er noget særligt, man ønsker sig? Også Poul fik besøg. Og bad straks den søde pige om at finde en større blok, og efter at hun lettere forvirret havde fundet sådan én, bad han hende om, at hun kunne starte med at skrive: Brahesborg.

Og så var der den hjemmehjælper, som lige havde været der en formiddag, hvor jeg, pastoren, kiggede forbi. Han havde spurgt hende, hvor hun kom fra? Færøerne, svarede hun. Nå, sagde Poul, så må du have været tidligt oppe! Og så var der de mange fine bemærkninger der blev udvekslet mellem ham og ”løjtnanten”.

Der findes et hav af den slags små vittige historier. Der var dem, som Poul havde hentet fra Børsen (bænken op ad Forsamlingshuset) og dér hentede han mange fortalte han.

Og så var der de historier, han skabte i situationen, for det er, hvad en rigtig historiefortæller kan. Han kan gribe øjeblikket og frembringe stjernestunder.

Hvad Poul har været og betydet for hver af jer som er her. Det ved I selv.

Vi vil kunne se ham for os, som han sad i køkkenet med musik fra radioen, hvor han kunne nyde en sildemad eller honning fra krukken fra Mette og Carlo.

Vi vil kunne høre ham lege med ordene med sans for detaljen. Og han serverede gerne *to naps og et nys*. Og Ulla kom forbi med hundene, og Poul holdt af skønne kvinder.

Også på Skelvej plejehjem var der besøg hos Poul Kastrup. Lene og Jørgens besøg var nærmest daglige. Og Lenes nære forhold til sin far, har mange af os sikkert tænkt, som værende helt og aldeles enestående.

Poul Kastrup hørte til i Thorøhuse. Det stod klart, at han holdt af selskabelighed, han ville gerne ud, men helst være hjemme igen inden det blev mørkt. For han skulle hjem og lukke hønsene ind. Men Poul, du har da ingen høns! Og han ville svare; jeg har mariehøns.

Julen er hjerternes fest og påsken opstandelsens. At det vitterligt var Guds søn, som blev født ind i verden julenat, stod klart med påskemorgen. Et budskab som er et kors for tanken. Det er ikke alene en fortælling, men en sand historie, som vidner om, at døden kan overvindes med den kærlighed, som aldrig slipper os. - For vi hviler i Guds hånd i livet og i døden. I det lys, som kommer fra Gud....

Den 1.oktober, netop som jagten går ind, kyssede Guds engel Pouls øjne og tog ham med.

Jagten her på jorden er forbi, men på de evige jagtmarker, er den først lige begyndt.

Solen går nu sin runde over Thorøhuse uden Poul Kastrup, men stjernerne vil lyse og lede til den historie, som bor i os og som en dag, i troen på den, vil føre os til det sted, vi kalder Paradis. Der hvor vi igen kan nå de hænder, vi måtte slippe en gang. Der, hvor vi skal forsamles i den Ånd, som rejser gennem tider, der skifter og som findes til evig tid.

Og som vi nu og her aner i små glimt. Hver eneste gang vi lader vores verden blive større gennem de historier der fortælles.-

Ære være Pouls Kastrups minde.

Amen.

**Referat af bestyrelsesmøde onsdag d. 16 november 2022.
Deltagere: Bolette, Lasse, Margrethe, Vibeke og Jørgen
(referent). Afbud fra Palle.**

Referat af bestyrelsesmøde d. 24. august.2022 er godkendt og har været ophængt i infoskab samt trykt i september udgaven af Thorøhuse Posten.

Evaluering af aktiviteter siden sidst:

Bolette har deltaget i Landdistriktsrådets generalforsamling den 25. aug. Dilemma med lokalplan contra flexbolig tages op i rådets kommende dialogmøde med politikerne.

Palle og Bolette deltog 1.sept. i en erhvervskonference i Udvikling Assens.

Bolette og Grethe Bernt Madsen og Bente Moe fra ”den grønne gruppe” deltog i et videomøde d. 5. sept. med Assens Kommune om Bæredygtig Lokal Udviklingsplan (BLUP).

Bjarne Toft har på opfordring sendt relevante Thorøhuse-billeder til Jennie Rödin-Nielsen, kommunens bosætningskonsulent.

Svar til Keld Mogensen fra Søfartsstyrelsen om det sunkne vrage refereres i Thorøhuse Posten.

Æblekagebagedyst i Forsamlingshuset søndag d. 23. okt. v/ Kirsten Hasseltoft og Suzanne Baaring. 78 deltagere.

”Grøn” fællesspisning søndag den 6. nov. med 20 deltagere.

3. Aktiviteter i den kommende tid:

- Foredrag om bog og vin v/ Vinspecialist Henrik Lund Nim forventes i januar 2023. Orientering herom ved opslag.

- Hjertestarterkursus er aftalt til søndag d. 15. januar 2023 kl. 15 – 16.

Nyt fra formanden:

Kommunens budgetvedtagelse: 250.000kr er afsat i Anlægsbudgettet 2023-26 til ekstra p-plads i Thorøhuse.
Assens Kommune har besluttet, at der afholdes et *Lokalt Byrådsmøde* i Thorøhuse Forsamlingshus i november 2024.
§ 18 midler er ansøgt til afholdelse af en udflugt i 2023.
Portal til Bosætning.
Lokalsamfundspuljen ansøges for tilskud til et projekt for *fremme og styrkelse af det aktive medborgerskab* i Thorøhuse.
Et 20 km påbudsskilt er ansøgt til 90 gr. svinget Saltoftevej/Thorøhusevej.

Nyt fra øvrige b-medlemmer:

Palle: -

Lasse: De to gamle bordbænkesæt bliver renoveret.

Vibeke: -

Jørgen: Vil lave forslag om løsning af problem ifm flytning af bord/bænk ved græsklipning.

Margrethe: Vejstriber bør males op på Thorøhusevej, Jimmy Rahbek fra Vej og Teknik er kontaktet.

Medlemmer:

- Palle oplyste, at medlemstallet nu er på 157.

Økonomi:

Palle redegjorde for økonomien.

Thorøhuse Posten november udgave:

- Referat af b-møde v/Jørgen. - Rikke præst taler v/Bolette. - Om Æblebagekagedyst v/ Bolette/Kirsten

Evt. og Næste møde:

Dato er nu fastlagt for Thorøhuse Bylaugs generalforsamling til mandag den 27. marts 2023.

Næste bestyrelsesmøde aftales til torsdag den 9. februar hos Vibeke.

Mødet afsluttet kl. 21:33.

Thorøhuse Bylaug har henvendt sig til Assens Kommune:

Kære Jimmy Rahbek Christensen.
Ville det være muligt at få skiftet vores advarselsskilt om 20km i svinget fra Thorøhusevej/Saltoftevej til et PÅBUDSSKILT.
Og hvad er proceduren?

KH Bolette Eggers.
Formand for Thorøhuse Bylaug

Og her følger svaret:

Hej Bolette

Det er politiet som er myndighed på området, når der træffes beslutninger om skiltet hastighed.

Man skilter normalt ikke med hastigheder under 30-40 km/t, da man ved en skiltet hastighed på 20 km/t vil miste kørekort samt bil ved hastighed på 40 km/t på strækningen. Ved en hastighed på 30 km/t vil man få et klip i kørekortet og en bøde på ca. 4000 kr. hvis man tages i en hastighedskontrol ved skiltet 20 km/t.

Venlig hilsen

Jimmy R. Christensen
Ingeniør

Trafik, Byg og Ejendom - Team Trafik
Rådhus Allé 5
5610 Assens
www.assens.dk

Grøn fællesspisning i
Thorøhuse Forsamlingshus

Foto: [Kathrine Bindzus](#)
[Berndt Madsen](#)

Billedet nederst: Giovanni fra
restaurant La Posta var den gav-
milde giver af denne muslinge-
festival. Tak til ham og alle de
frivillige hjælpere.

Foto: BTO

Muslingefestival i Thorøhuse Forsamlingshus. Foto BTO

Cabaret i Thorøhuse Forsamlingshus

Foto: Majbritt Chambers

Cabaret i Forsamlingshuset. Foto Hanne Yderstræde

Thorøhuse Forsamlingshus

Bestyrelse

Formand:	John Pedersen, Saltoftevej 2A, tlf. 30870256 Email: jlped.dk@gmail.com
Næstformand	Ole Nielsen, Markledet 1, tlf. 22718958 Email: oletoroehuse@gmail.com
Kasserer	Ursela Nielsen, Uraniavej 17 C 5500 Middelfart , tlf. 51259250 Email: ursela.hanshenrik@mail.dk
Sekretær	Jeppe Nielsen, Bagerstræde 9, tlf. 22871053 Email: jepfyn@gmail.com
Medlem	Pernille Hede, Jacob Gades Vej 2, tlf. 40891150 Email: pernillehede@hotmail.com
Medlem	Inga Rosenkjær, Skolebakken 1, tlf. 20535209 Email: carlskolebakken@gmail.com
Medlem	Jytte Pedersen, Bagerstræde 9, tlf. 64711060 Email: myrfyn62@gmail.com
Udlejning	Jytte Pedersen, Bagerstræde 9, tlf. 64711060 Email: myrfyn62@gmail.com
Hjemmeside	www.thoroehuseforsamlingshus.dk/ (udlejning og aktiviteter)

Thorøhuse maj 2022

Bagsiden

"Søvnløs" med Lasse Eg Jørgensen: foto Majbritt Chambers

Læs også Lasses tekst på side 7: "Året over Thorø"